

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

GİZLİ HAZİNE

KELOĞLAN MASALLARI

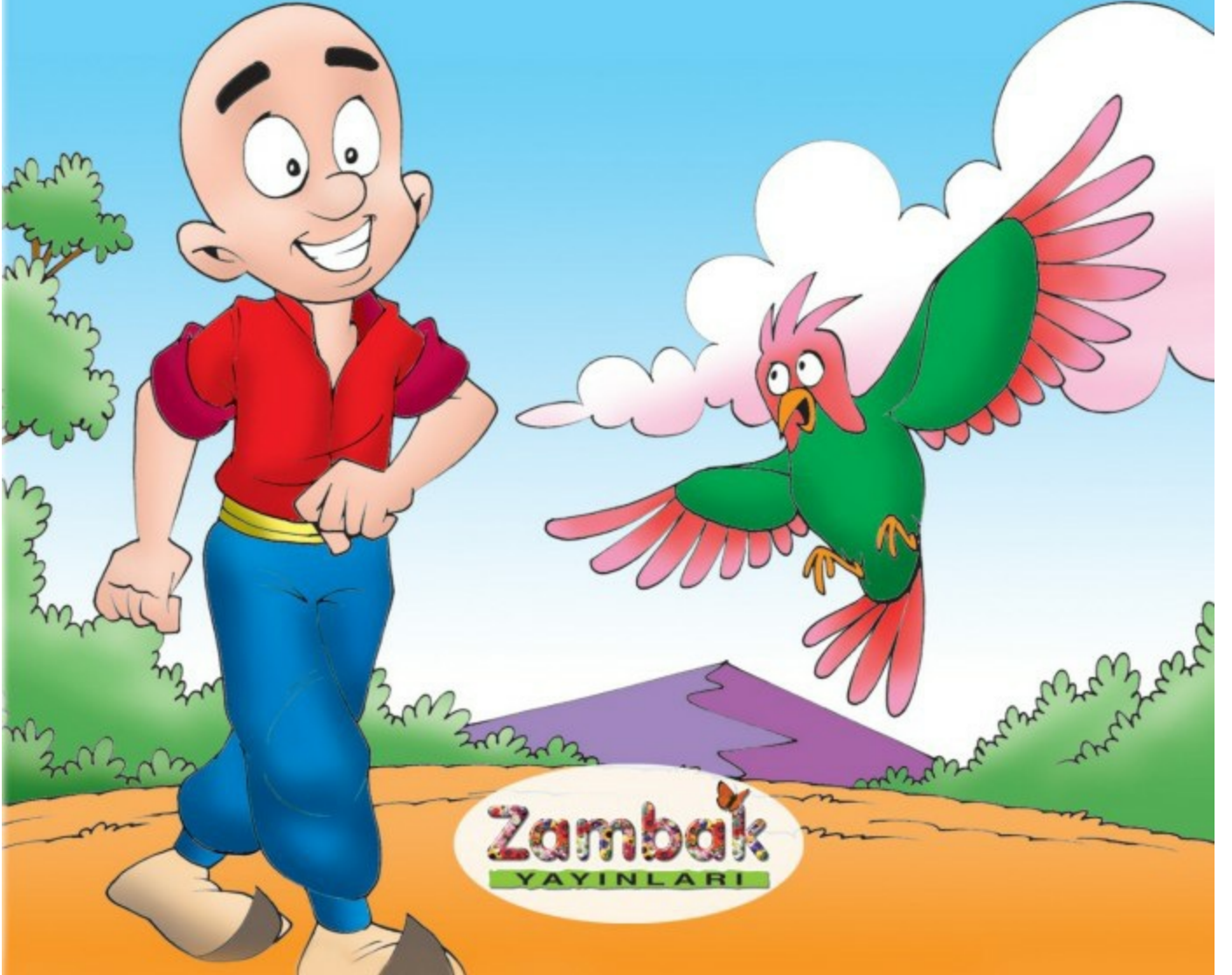

Zambak
YAYINLARI

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

GİZLİ HAZİNE

KELOĞLAN MASALLARI

Zambak
YAYINLARI

GİZLİ HAZİNE

Keloğlan Masalları

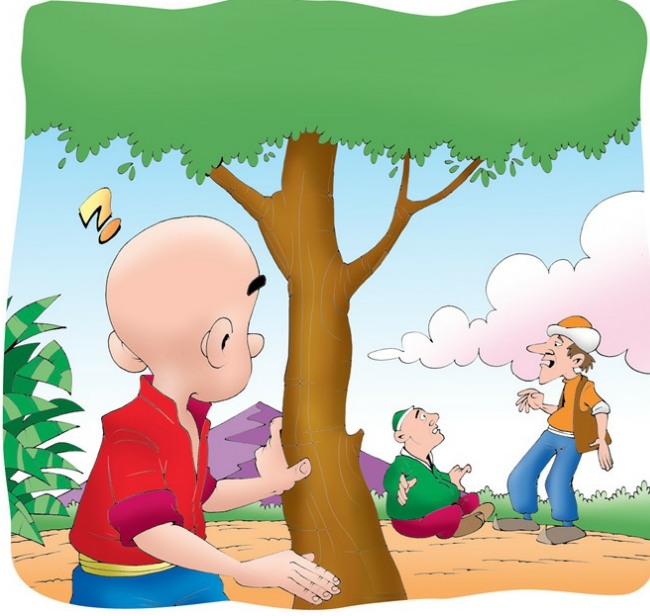
Hazırlayan
Kemalettin ÇALIK

Zambak
YAYINLARI

GİZLİ HAZİNE

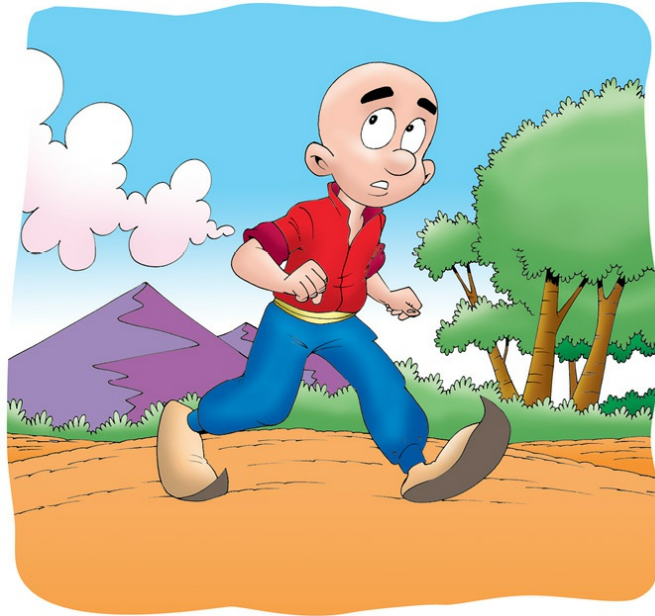
Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, Keloğlan adında, bir genç yaşarmış.

Bir gün Keloğlan, odun toplayıp evine dönerken iki karartı görmüş. Gölgelerden biri ayakta dikiliyor, diğeri ise yerde oturuyormuş. Keloğlan, ağacın arkasına gizlenmiş, onlara bakmış. Ayakta dikilip duran gölge, yaşlı bir adama aitmiş. Arkadaşına dünyanın gizli hazinesinden söz ediyormuş.

Sonra, Hint ülkesinin kötü kalpli padişahını, hiç kimsenin bilmediği gizli hazineyi anlatıyormuş. Cüce insanların yaşadığı ülkeden bahsediyormuş. Gizli hazineden bahsederken Keloğlan, iyice meraklanmış. Sonra sesini çıkarmadan evin yolunu tutmuş. Tutmuş ama aklı fikri, gizli hazinedeymiş.

Keloğlan, yolda giderken heyecandan yanına yöresine bakmıyormuş. Anlatılanları görüp merakını gidermeye karar vermiş. “Hem benim neyim eksik? Gizli hazineyi bulurum, annemle birlikte mutlu bir hayat yaşarız, ne güzel!” diye mırıldanmış.

Keloğlan'ı gören anası, bir Őeyler olduğunu anlamış. unk oğlunun gözleri parlıyor, yerinde duramıyormuŐ. Kalkıp odada dolaŐıyor, pencerenin karŐısına geçip dıŐarıya bakıyor, sonra gelip yerine oturuyormuş. Meraklı gözlerle ona bakan anasına, ne söyleyeceğini bile bilmıyormuŐ.

Anası:

- Neyin var Keloğlan? Yerinde duramıyorsun, bir Şey mi oldu, diye sormuş.
- Nasıl desem ana? Bilmem ki!
- Söyle bakalım ay oğul! Anan sana darılacak değil ya!

Ormanda duyduklarını, büyük bir heyecanla anasına anlatan Keloğlan:

- Hakkını helal et ana, ben gidiyorum, demiş.

Anası:

- Hayırdır oğul, böyle nereye gidiyorsun, diye sormuş.

Keloğlan:

- Dünyanın en değerli hazinesini bulmaya gidiyorum. Bulup sana getireceğim! Çektiğin bu kadar eziyet yeter, demiş.

Anası gülmüş:

- Ay benim kel oğlum! Daha ekmek almasını bilmezsin, dünyanın en değerli hazinesini nasıl bulacaksın, demiş.

Keloğlan:

- Bana inanmıyor musun ana, demiş.

Anası, bakmış olacak gibi değil, oğlunun yakasını bırakmış. “Bir kötülük, bin nasihatten iyidir! Göreceği varsa görür, akıllanır belki bizim çocuk!” diye düşünmüş.

- Yolun açık olsun oğlum, demiş.

Keloğlan:

- Sen hiç merak etme ana! Bana bir şey olmaz, demiş.

Keloğlan, yanına bir parça ekmek, bir parça da peynir almış, yola düşmüş. Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş. Köyü arkasında bırakmış. Evler artık görünmez olmuş. Çevrede ise ne bir kuş ne de bir canlı varmış. Bu yüzden çok rahat hareket ediyormuş. Bir pınarın başında durup su içmiş. Yanına aldığı ekmekten bir parça koparmış, peyniri katık edip afiyetle yemiş.

Keloğlan, bir ormanın kenarına gelmiş. Biraz dinlenmek için bir ağacın altına oturmuş.

“Tak, taka tak, taka tak!” diye bir ses duymuş.

- Bu ne, demiş, etrafına bakmış.

Ağacın gövdesine kulak vermiş, dinlemiş. Ses sanki yerin altından geliyormuş.

Keloğlan:

- Kim var orada, diye bağırmış.

Ağaçkakan, yuvasından başını uzatmış:

- Ne var, demiş.

Keloğlan:

- Sen bir kuşsun ama konuşuyorsun, demiş.

Ağaçkakan:

- Ne var yani, benim konuşmam yasak mı, demiş.

Keloğlan, şaşırılmış, buna bir anlam verememiş.

Ağaçkakan:

- Senin ne işin var burada, diye sormuş.

Keloğlan:

- Benim adım Keloğlan! Dünyanın en değerli hazinesini bulmak için yola çıktım, demiş.

Ağaçkakan durur mu? Meraklanmış.

- Ne hazinesi ne dünyası, diye sormuş.

Keloğlan:

- Ormandaki adam hazine ile ilgili o kadar çok şey anlattı ki merak ediyorum, demiş.

Keloğlan, ağaçkakanla konuşurken yanlarından bir sincap geçmiş. Ağaçkakana, şelalenin olduğu yerde buluşacaklarını söylemiş.

Ağaçkakanın gözleri parıldamış. Bir iki kanat çırpmış, neşelenmiş. Sonra da mırıldanmış:
- Demek sonunda o an geldi, demiş.

Keloğlan, bundan hiçbir şey anlamamış.
- Ne anı geldi, neden söz ediyorsunuz siz, diye sormuş.
Ağaçkakan:

- Beklenen an geldi, diye tekrar etmiş.

Keloğlan:

- İnsanı meraklandırmayın, bana da söyleyin, demiş.

Ağaçkakan, tatlı bir dille her şeyi Keloğlan'a da anlatmaya başlamış:

- Her şeyi bilen baykuş, bize hazinenin yerini açıklayacaktı. Akşam, bütün orman halkı oraya davetli. İstersen sen de gelebilirsin Keloğlan, demiş.

Keloğlan, düşünmüş taşınmış:

- Bilmem ki, nasıl olur, demiş.

Ağaçkakan:

- Sen bilirsin, demiş.

Keloğlan, merak ettiği için ağakakanın teklifini kabul etmiş. Akşamın olmasını beklemişler. Ağacın altında oturmaktan canı sıkılan Keloğlan, ağaçların arasında dolaşmaya başlamış. Gördüklerine hayranlıkla bakmış. Sonunda akşam olmuş.

Ağaçkakan:

- Dş peşime, demiş.

Ağaçkakan nde, Keloğlan ardında yola koyulmuşlar. Keloğlan'ın aklında hep gizli hazine varmış. Sonunda baykuşun yanına ulaşmışlar. Baykuş oradakilere hazineyi göstermiş. Ama Keloğlan'ın gördüğü hazine ormanda iki yabancıdan duyduğu hazine değilmiş. Hayal kırıklığıyla bir ağakakana bir de baykuşa bakmış.

Hayvanların hazinesi, dünyanın bütün meyvelerinden oluşmaktaymış.

Baykuş:

- Beklediğin ve bulduğun hazine, ihtiyacın olandır, demiş.

Keloğlan:

- Benim aradığım hazine bu değildi, demiş.

Orman halkıyla vedalaşıp yola koyulmuş. Tam u gün, u gece yol yurumuş. Sonunda Hint ulkesi diye, etrafi duvarlarla çevrili buyuk bir setin onune gelmiş. Tanimadiğı birine sormuş. Fakat Hint ulkesi yerine in seddine geldiğini oğrenmiş. Doğruca in hukumdarının huzuruna çıkmış. Durdini anlatmış. Hint ulkesine nasıl gidilebileceğini sormuş. Hukumdar, Hint padişahı ile aralarının açık olduğunu, bu yuzden Keloğlan'a yardımcı olamayacağını soylemiş.

Keloğlan, ikinci kez hayal kırıklığına uğramış. Az gitmiş, uz gitmiş, sonra koyune geri donmuş.

Köyüne vardığında kime ne söyleyeceğini bilmiyormuş. Evin kapısını çalmış, kapıyı açan anası, oğlunu üzgün görünce buna hiç de şaşırmamış.

Keloğlan, anasının boynuna sarılıp olanları anlatmış. Anası, merakla oğlunu dinlemiş.

Anası:

- Ben sana söylemişim ay oğul! Büyük sözü dinlemeyenin işleri hep yarım kalır, bir yere varamaz. Umarım anlamışsındır, demiş.

Keloğlan:

- Doğru söylersin ana! Büyük sözü dinleseydim keşke! Bunlar başıma gelmezdi, demiş.

Anası:

- Neyse oğul! Zararın neresinden dönersen kârdır. Bunu anladıysan ne iyi, demiş.

Keloğlan, gizli hazine gibi boş bir hayalin peşinden gitmiş. Fakat asıl hazinenin çalışmak olduğunu anlamış. Var gücüyle çalışmış ve ailesine yardım etmiş.

Keloğlan ile anası, mutlu bir hayat sürmüşler.

SİHİRLİ KUTU

Evvel zaman içinde, pireler berber, develer tellal iken, Keloğlan adında bir genç varmış.

Bir gün anası, Keloğlan'ı odun toplamak için ormana göndermiş. Torbasına bir parça ekmek ve birkaç dilim de peynir koymuş.

Keloğlan, ormana varmış. Yorulduğu için bir ağacın altına oturmuş. Gözleri yorgunluktan dalıp gidiyormuş. Çok geçmeden uyumaya başlamış.

Uyanınca neredeyse akşam olmak üzereymiş. Anası, ona kızacak diye üzülmüş. Odun toplamadan döneceği için ne yapacağını bilememiş. Oflamaya başlamış.

- Of, of, demiş.

Tam bu sırada ortaya bir dev çıkmış. Keloğlan, devden korkmuş. Bir ağacın arkasına gizlenmiş.

Dev, Keloğlan'a bağırılmış.

- Ne oldu Keloğlan?

Keloğlan, korkuyla deve bakmış.

- Ben seni çağırmadım ki, demiş.

Dev, iyice sinirlenmiş.

- Of, of diyen sen değil miydin, diye sormuş.

Keloğlan:

- Evet! Odun toplayamadığım için of, of, dedim.

Dev, Keloğlan'a bir kutu vermiş.

- Sakın, "Açıl kutum, açıl!" deme, demiş.

Dev, bunları söyledikten sonra ortadan kaybolmuş. Keloğlan, eve geri dönmüş. Olup bitenleri anasına da anlatmış.

- Çok merak ediyorum. Kutunun içinde ne var acaba, demiş.

Anası, Keloğlan'a kızmış. Dev'in söylediklerini hatırlatmış. Keloğlan, anasını dinlememiş.

- Açıl kutum, açıl, demiş.

Kutu açılmış, kutudan çeşitli yemekler çıkıyormuş. Birkaç gün böyle sürmüş.

Keloğlan, sonra köyün ağasını çağırmaya karar vermiş.

- Ana ben buranın ağasını çağıracağım, demiş.

Anası:

- Ağayı nereye oturturuz, diye karşı çıkmış.

Keloğlan, ısrar etmiş, sonunda annesi de Keloğlan'ın ısrarına dayanamamış.

Keloğlan, günlerden bir gün zengin ağayı evine davet etmiş. Ağa, kâhyasını da yanına alarak Keloğlan'ın evine gelmiş.

Keloğlan:

- Efendim, hoş geldiniz! Çok uzun yoldan geldiniz, buyurun oturun, dinlenin, demiş.

Ağa, kâhyası ile birlikte Keloğlan'ın gösterdiği yere oturmuş.

Keloğlan:

- Efendim, ne yemek isterseniz, onu hazırlatayım, demiş.

Ağa:
- Zengin ağalara layık bir sofraya olsun, demiş. Başka bir şey söylememiş.
Ağa, getirilecek yemekleri sabırsızlıkla beklemeye başlamış.
Keloğlan, rafta duran sihirli kutuyu eline almış.

- Açıl kutum, açıl, demiş.

Sihirli kutu açılmış, içinden çeşitli yemekler çıkmış. Ağa, ömründe görmediği yemekleri Keloğlan'ın masasında bulmuş. Yemişler, içmişler, bu arada sohbet koyulaşmış. Karınlarını doyurduktan sonra Keloğlan:

Bunlardan haberi olmayan Keloğlan içeri girdiğinde, ağa:

- Bu kadar ziyafet yeter! Bizi ağırladın, sağ ol, demiş.

Ağa ile kâhyası yola koyulmuşlar.

Anası, kutuyu yerinde bulamayınca Keloğlan'ı yanına çağırmiş.

- Kel oğlum! Kutuyu yerinde göremedim, başka bir yere mi koydun, diye sormuş.

Keloğlan:

- Ben onu en son buraya koydum, demiş.

Rafin üst köşesini göstermiş. Anası, buna çok üzülmüş. Kutuyu kimin aldığını anlayamamışlar. Keloğlan, yine günlerden bir gün, ağacın yanına gitmiş. Ağlamaya başlamış. Sonra:

- Of, of, demiş.

Dev, ortaya çıkmış.

- Ne oldu Keloğlan, diye sormuş.

Keloğlan, olup biteni anlatmış.

- Sihirli kutuyu çaldırdım, demiş.

Dev:

- Üzülme Keloğlan! Al sana bir sopa veriyorum! Sakın, “Vur sopam, vur!” deme, demiş.

Keloğlan:

- Neden, diye sormuş.

Dev gülümsemiş. “Bu oğlan gerçekten de çok saf!” demiş.

Keloğlan:

- Hâlâ söylemedin, demiş.

Dev:

- Böyle söylediğin zaman sopa canlanır! Önüne kim gelirse vurmaya başlar, demiş.

Bunları söyledikten sonra dev ortadan kaybolmuş. Keloğlan, sopayı alıp eve dönmüş. Akşam,

anasına başından geçenleri anlatmış. Dev'in bu sopayı ona verdiğini söylemiş. Sonra uyumuşlar.

Sabah erken kalkan anası, oğlunu uyandırmış. Keloğlan uyanınca kalkıp lavaboya gitmiş, elini yüzünü

yıkamış. Sabah kahvaltısını yapmışlar.

Keloğlan:

- Ben zengin ağanın çiftliğine gidiyorum. Kutuyu onlar almış olabilir, demiş.

Anası:

- Kel oğlum! Aman dikkatli ol, başını belaya sokma, demiş.

Keloğlan, gülümsemiş.

- Sen sakın meraklanma ana! Ben de öyle bir güç var ki kimse bana karşı gelemez! Karşı gelirse de cezasını bulur, demiş.

Keloğlan, sopayı yanına alıp düşmüş yollara. Az gitmiş, uz gitmiş. Dere tepe düz gitmiş. Sonunda zengin ağanın çiftliğine varmış. Yorgunluğunu gidermiş. Ağanın huzuruna çıkmış.

Ağa çok meraklıymış.

- Ne oldu Keloğlan, diye sormuş.

Keloğlan, sopasını göstermiş.

Zengin ağa, anlamış başına ne geleceğini.

- Dur, yapma, diye bağırmış.

Keloğlan:

- Vur sopam, vur, demiş.

Elindeki sopa canlanmış, bir ağaya, bir kâhyaya vurmaya başlamış. Öyle bir an gelmiş ki zengin ağa, Keloğlan'a yalvarmaya başlamış. Onlar yalvardıkça sanki, sopa daha da hızlanıyormuş.

Keloğlan:

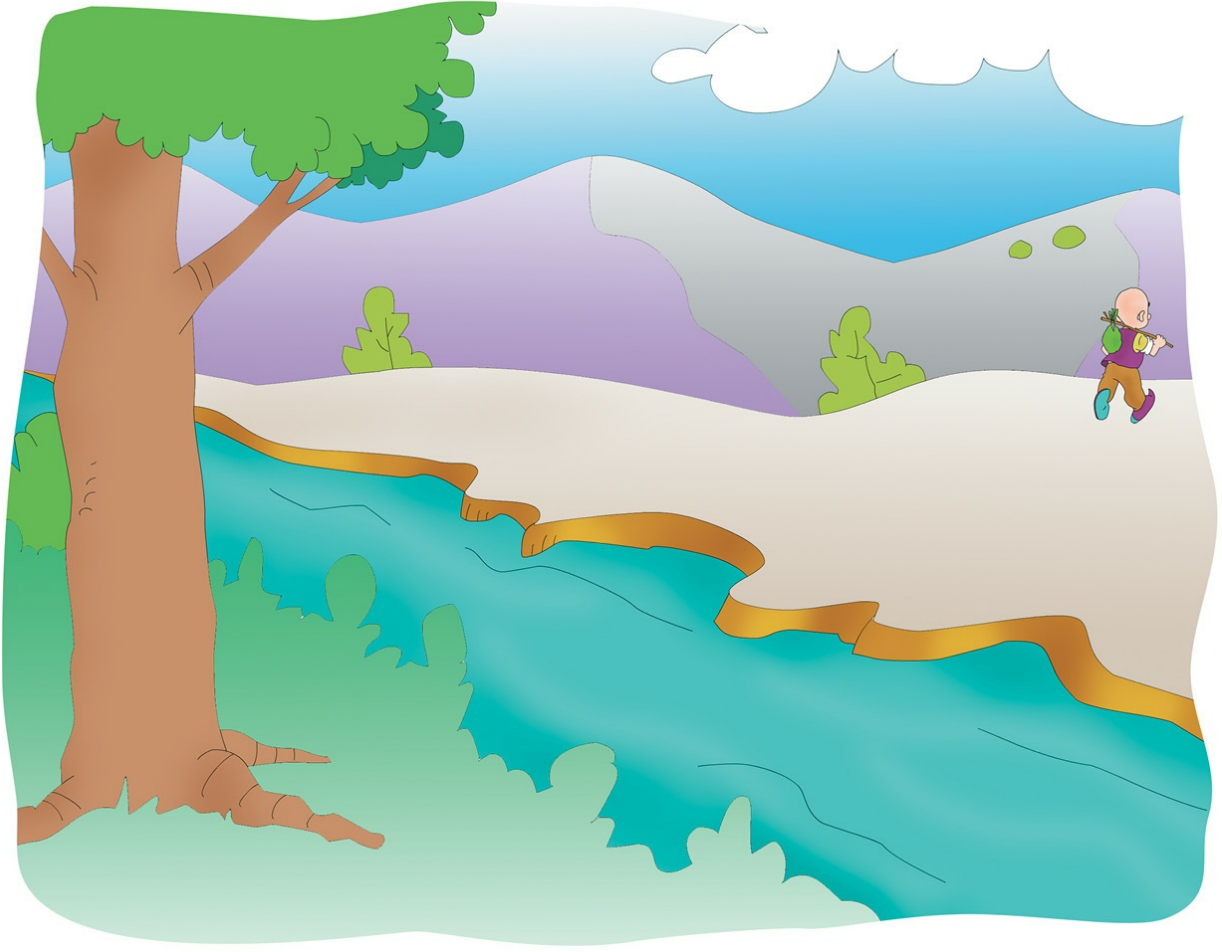
- Kutu gelmeden, sopam durmaz, demiş.

Ağa:

- Ben ettim, sen etme! Kutuyu vereceğim, yeter ki şu sopan dursun, demiş.

Ağa, kâhyasına bağırılmış. Kutuyu getirmesini emretmiş. Keloğlan, sihirli kutuyu alınca rahat bir nefes almış. Çevresindekilere bakmış, sonra da “Tamamdır!” demiş. İsteği yerine geldiği için çok sevinçliymiş. Yüzü pembeleşmiş, gözleri ışıldamış. Ağa ise hâlâ olanlara, başına gelenlere inanamıyormuş.

Keloğlan:

- Dur sopam, dur, demiş.

Sopa, durmuş.

Keloğlan, sihirli kutusunu alıp cebine koymuş, sopasını da eline almış, yola çıkmış. Az gitmiş, uz gitmiş. Dere tepe düz gitmiş. Sonunda evine ulaşmış. Olanları anasına anlatmış.

Anası:

- Aferin oğul! Güçlü bile olsa kimsenin kimseye kötülük etme hakkı yoktur. Sen, sen ol! Sakın hak etmediğin bir şeye el uzatma! Haram mal yiyenin yüzü gülmez. Harama el uzatanlara bu dünyada olmasa bile, öbür dünyada Allah, hesabını sorar, demiş.

Keloğlan:

- Doğru söylersin ana, demiş. Anasının boynuna sarılmış.

Onlar ermiş muradına, biz çikalım kerevetine...

GİZLİ HAZINE

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

**MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER**

1. Karınca ile Çekirge
2. Sihirli Tas
3. Gizli Hazine
4. Fare ile Deve
5. Nasrettin Hoca'nın Hayatı
6. Doğuran Kazan
7. Baklava Tepsisi
8. Çorak Yer
9. Kibritçi Kız
10. Yaban Kuğuları
11. Akıllı Karga
12. Tavşan ile Kaplumbağa
13. Altın Yumurtlayan Kaz
14. Değirmenci ve Oğlu
15. Tilki ile Leylek
16. Hacivat ile Karagöz
17. Kedinin Oyunu
18. İki İnatçı Keçi
19. Kuyudaki Cin
20. Cimri Ağa
21. Bilmece
22. Tekerlemeler

Zambak
YAYINLARI

9 789752 066397 8

